

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

135 Dos sine matrimonio esse non potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

etiam cautionem præstat. si colaphis cædat mulierem, quæ ipsum injuriis afficit, aut aliæ cum eo male se gerit.

129 Et est distinguendum, † quia, si vir mulierem vulneravit, vel fregrat ei brachia, aut caput, modum correctionis maritalis excedendo, tunc incurrit pœnam spreti præcepti, de non offendendo, si vero colaphis, aut verberibus moderatis ad correctionem mulierem pulsat, tunc maritus pœnam non incurrit, † quia præceptum judicis de non offendendo, & cautio, quæ præstatur, subintelligitur, ne injuria mulierem offendat, cum ipsam moderatè corrigerere possit, & castigare. ut per Paris. conf. 34. num. 33. & num. 60. vol. 4. cum alio. supra allegatis fidejussio enim intelligi debet, quo ad excessum tantum, non autem, quo ad correctionem à jure coeßsam: qua distinctione passim causas separationis fuisse terminatas, & plures decisa testatur Tho. Trivil. in decis. 45. in fin. lib. 1. quæ procedunt quo ad dictas mulierculas.

131 Nobiles † vero matronæ Bononienses, aliæque civiles mulieres regulariter sunt pudicitiae, & honestatis exemplum, maximaque D'eo, Beatissimæq; Dei genitrici Mariae pietate, ac divotione dicatae, quæ si casu aliquo (quod raro contigisse vidi) sub fidejussionis hujusmodi tutela apud viros suos vivunt, nec manu, nec lingua sunt offendenda. arg. eorum, quæ tradit Covar. in lib. var. resol. c. 9. & Farinac. in præx. crimin. c. 20 n. 21. & 22. par. 1.

132 Quæri sepius solet, † si seduxerit quis virginem, & cum ea carnalem copulam, habuerit, quid agendum? Et videtur, quod illam desponsare, aut dotare teneatur, per text. in c. 1. de adulst. & ibi gloss. &

Innoe. n. 2. & Abb. n. 1. & 2. & ipsam sponsando tenetur etiam dotare, ut, aliquo casu matrimonio soluto, dos illa constituta redeat ad mulierem, quam lucrificat propter delictum viri, ut ibi Abb. n. 8. De jure autem civili pœna publicationis partis dimidiae bonorum, aut corporis afflictiva, etiam usq; ad pœnam ultimi supplicii, est imposita, ut in §. item lex iulianæ fit. de publ. Iud. quæ tamen pœna hodie non infligitur, ut per Bernon. in tract. de concub. fol. 110. n. 34. ubi de communione testatur quam sequitur Clar. in §. stuprum dummodo non committit. & violentian. 2. inf. 133 Dos enim virgini † stupratæ à stuprato debetur in pœnam stupri, & ita legi divina cavetur Exod. c. 22. Thes. decis. 3. n. 2. & Masc. lib. 3. de probat. conclus. 133. n. 6. Sed, an sit simpliciter verum, quod stuprans virginem teneatur illam dotare, potest dubitari, si non nubat, an sit dotanda, cum dos mulieri debeatur propter nuptias, & † dos sine matrimonio esse non possit. fin. C. de donat. ant. nupt. Bart. in l. 1. n. 5. ff. pro dot. & Abb. in d. c. 1. n. 7. 135 Dum enim mulier † non nubit, & matrimonii causa dos debeatur, cessante causa dotis, dos cessare debet, Cephal. in conf. 84. n. 11. & cap. cum cessante. de appell. & quod, nisi securis nuptiis, mulier deflorata dotem petere non possit, tenet Borg. Calvæ qui plura exempla deducit, per ipsum, & alios, ita fuisse judicatum, & sententias executioni demandatas, in repert. suarum decis. in verb. matrimonium. num. 5. & seq. cuius opinionem non puto veram, quicquid alii, qui sententiano illam securi furerunt, senserint. Et si exemplis uti licet, quod mulieri defloratae, etiam non securis nuptiis, dos debeatur contra Th. Vineam fuit

136 fuit de anno 1592. in Tribunal Metropolitano Taurinensi, à me sententiatum; quæ sententia à nuntio Apostolico tunc Taurini residente confirmata, & deinde exequationi demandata fuit, sed tamen ratio sit anima legis, Jason. in l. qui quadringentis, num. 2. ff. ad Trebell. opinio Borgi, non satis videtur fulcita rationibus, quam ipse fundat in doctrina Cephalii & Capici, quos allegat, qui loquuntur in legato dotis, & reliquo conditionali, quod est valde diversum à dote, quæ in pœnam delicti debetur, ex supra allegatis, & ex diversis non sit illatio, l. Papinianus exul. ff. de minor.

137 Cum enim dos tamen debatur in pœnam stupri culpa, & facto stuprantis, & mulieres defloratae damnum patientur, quod propterea ut plurimum, non inveniunt viros, qui illas in uxores ducere velint, Fidelius in cap. Ecclesia S. Marianum. 60. in fin. de constit. occasione dñi illati, illa dos debetur loco interesse in restauratio-
138 nem damni pasti. tamen Datur enim dos marito pro sustentatione oneris matrimonii, in quo insunt alimenta mulieris, & alia necessaria præstanda, & cum virgo deflora-
ta ob honoris, & famae deteriorationem, non inveniat virum, à quo debeat inten-
tari, dos, quæ alijs deberetur viro ad sus-
tendandum onera matrimonii, debetur
139 illi mulieri, qua se possit alimentari, tamen quia obligatus ex delicto damnificante bona aliena animæ, qualis est persuasio vi-
tiorum, vi, dolo, vel metu facta, aut gloriæ, vel famæ, ad restitutionem tenetur. Na-
varris in Manuali cap. 13. num. 12. & 14. Et dicta dos non simpliciter promatrimo-
nio contrahendo est persolvenda, sed pro
damnorum refectione: quia etiam si non

contrahat, habebit illam pecuniam, ut dicit cap. 1. §. si vero pater, & ibi gloss. in ver. dotabit, de adult. erit enim in optione deflorantis illam in uxorem ducere, vel do-
tare, & ita alternativè debet condemnari, per text. in eod. cap. 1.

140 Quantitas vero dotis tamen esse debet jux-
ta facultates deflorantis, & dignitatem
puellæ, ut per gloss. fin. in eod. cap. 1. ubi etiam Abb. num. 4. sed quia sæpe dubitari solet, an simpliciter in dote præstanda qua-
litas puellæ sit attendenda, responde affirmative, non autem qualitas dotis, quam alijs pater fuerat datus, quia puella vir-
go, & formosa cum dote centrum ditioribus loci matrimonio collocari poterit, deflo-
ratæ vero, ut cum viro, quem ante de-
florationem habuisset matrimonio jungi possit forte trecenta non sufficient; idem
141 tamen deflorans virginem, quam postea de-
sponsare recusat, tanto plus illi dare ten-
tatur, si facultates suppetunt, quantum propter deflationem, ut virum paris condi-
tionis, quem antea habere potuisset, inve-
nire valeat tamen virginitas enim est secun-
da dos, quæ major requiritur post deflo-
rationem, ut per Abbatem post alios dicitur.
142 in eod. cap. 1. n. 4. & quantum tamen amissa
virginitate puella perdat cecinit Catul,
carmin nupt. sequentibus versibus.

Ut flos in septis secretus nascitur hortis
Ignotus pecori nulli contusus aratro,
Quæ mulcent aura firmat Sol. educat imber,
Multi illum pueri, multa optayere puellæ,
Idem, cum tenui carpus defloruit ungue,
Nulli illum pueri, nulla optavere puellæ,
Sic virgo dum intacta manet, dum chara
suis, sed
Cum castum amisit, polluto corpore florem,
Nec pueris jucunda manet, nec chara puellæ.

R. Z. & Am.